

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยชั้นเรียน เรื่องการศึกษาค้นคว้าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ในรายวิชาการจัดการพฤติกรรม (SPE 3201) โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD กลุ่มเป้าหมาย คือ นักศึกษาสาขาการศึกษาศึกษาพิเศษ ชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 85 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคแบบ STAD (Student Team Achievement Division) รายวิชา การจัดการพฤติกรรม (SPE 3201) และ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 2 ฉบับ คือ แบบทดสอบระหว่างเรียน และ แบบทดสอบปลายภาคเรียน โดยผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและนำข้อมูลมาวิเคราะห์ โดยใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการจัดการพฤติกรรม (SPE 3201) ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการประเมินในการผ่านการประเมิน โดยนักศึกษาต้องได้คะแนนประเมินผลหลังเรียน ไม่น้อยกว่า 50 คะแนน จึงจะถือว่า ผ่านเกณฑ์ที่มีความสามารถในการเรียนในรายวิชานี้ ปรากฏว่า นักศึกษาทุกคนผ่านเกณฑ์การประเมิน

จากผลการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา จำนวน 85 คน พบว่า คะแนนสูงสุดคือ 95 คะแนน และมีคะแนนต่ำสุด คือ 57 คะแนน เมื่อพิจารณาคะแนนรายบุคคลพบว่าระดับผลการเรียนเยี่ยมสูงสุดคือ 95 คะแนน รองลงมาคือ 93 คะแนน ระดับผลการเรียนดีมาก สูงสุดคือ 85 คะแนน รองลงมาคือ 84 คะแนน ระดับผลการเรียนดี สูงสุด คือ 79 คะแนน ระดับดีพอใช้ สูงสุดคือ 73 คะแนน ระดับพอใช้ สูงสุดคือ 66 คะแนน และมีระดับคะแนนอ่อนคือ 57 คะแนน ซึ่งถือว่าเป็นระดับคะแนนที่น้อยที่สุด

นักศึกษาส่วนใหญ่มีผลการเรียนอยู่ในระดับดีมาก มากที่สุดจำนวน 32 คน (ร้อยละ 37.65) รองลงมาคือระดับดีเยี่ยม จำนวน 23 คน (ร้อยละ 27.06) และระดับดี จำนวน 20 คน (ร้อยละ 23.53), ระดับดีพอใช้ จำนวน 6 คน (ร้อยละ 7.06) , ระดับพอใช้ จำนวน 3 คน (ร้อยละ 3.53), และระดับแย่มาก จำนวน 1 คน (ร้อยละ 1.17) ตามลำดับ

นักศึกษามีผลการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก คะแนนเฉลี่ย 81.27 คะแนนต่อคน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (*SD*) เท่ากับ 7.13 แสดงว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ในวิชา วิชา การจัดการ พฤติกรรม (SPE 3201) โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD แตกต่างกันอย่าง

อภิปรายผล

การจัดการเรียนการสอนโดยนำเอาวิธีการการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่เน้นผู้เรียนเป็น ศูนย์กลาง ให้ผู้เรียนได้มีความรับผิดชอบ รู้จักคิด รู้จักทำ และรู้จักแก้ปัญหาพร้อมกันเพื่อให้ตนเองและ กลุ่มประสบความสำเร็จ การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือเป็นวิธีการเรียนการสอนที่ฝึกกระบวนการ กลุ่มหรือฝึกทักษะทางสังคมในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มจะประกอบด้วยเด็กเก่ง เด็ก ปานกลาง และเด็กอ่อนอยู่ร่วมกัน โดยเฉพาะรูปแบบความร่วมมือแบบ STAD (Student Teams – Achievement Division) เน้นให้แต่ละคนจะมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเองและจะต้องร่วมมือ กับสมาชิกในกลุ่มทำความเข้าใจในบทเรียนนั้นเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม จะช่วยให้การเรียนการสอน วิชา การจัดการพฤติกรรมประสบความสำเร็จและมีผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้น

ทำให้นักศึกษามีความสนใจที่จะศึกษา มีความกระตือรือร้นในการเรียน เนื่องจากสมาชิกในกลุ่มต้อง ร่วมมือกันทำงานจึงจะทำให้กลุ่มของตนประสบความสำเร็จได้

ด้านผลสัมฤทธิ์ในการพัฒนาทักษะด้านผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้รายวิชา การจัดการ พฤติกรรม (SPE 3201) ของนักศึกษา เมื่อเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 50 พบว่านักศึกษาผ่านเกณฑ์ทุก กิจกรรม ซึ่งนักศึกษามีผลการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ทั้งนี้เพราะในกระบวนการพัฒนาผู้เรียน ได้ยึดหลักการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของผู้เรียนเป็นหลัก โดยผู้วิจัยหลัก ได้ตกลงเป็นหลักการร่วมกันกับนักศึกษาทุกคนถึงหลักการเรียนรู้ในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ แบบร่วมมือที่จัดให้ในแต่ละกิจกรรมตลอดภาคเรียน มีการประเมินทั้งแบบรายบุคคลและรายกลุ่มใน แต่ละกิจกรรมเพื่อใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นหรือข้อมูลพื้นฐาน (Based Line) ในการออกแบบกิจกรรมการ เรียนรู้ จึงทำให้ผู้เรียนมีกำลังใจที่จะเรียนรู้ จากนั้นจึงวางแผนพัฒนานักศึกษาโดยคำนึงถึงความพร้อม และคุณค่าของรายวิชาที่จะเกิดผลต่อผู้เรียนเป็นหลักและต้องมีการฝึกซ้ำ ๆ โดยใช้กิจกรรมที่ หลากหลาย เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของ ธอร์นไดค์ (Thorndike) ว่าเป็นการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองของผู้เรียนในแต่ละขั้นตอนอย่าง ต่อเนื่อง (เกตุมณี มากมี, 2552 : 7) ได้แก่ กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) กฎนี้กล่าวถึง ความพร้อมของผู้เรียนทั้งทางด้านร่างกาย และจิตใจ ถ้าร่างกายเกิดความพร้อมแล้วได้กระทำอย่าง อม เกิดความพึงพอใจ แต่ถ้ายังไม่พร้อมที่จะทำแล้วถูกบังคับให้กระทำ จะทำให้เกิดความไม่พึงพอใจ กฎ

แห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) กฎนี้หมายถึง ฐูการสร้างความมั่นคงการเชื่อมโยงระหว่าง สิ่งเร้ากับการตอบสนองที่ถูกต้อง โดยการฝึกหัดกระทำซ้ำบ่อย ๆ ย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ได้นานและคงทนถาวร กฎแห่งผลที่พอใจ (Law of Effect) กฎนี้ได้กล่าวถึงผลที่ได้รับเมื่อแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ แล้วว่าถ้าได้รับผลที่พึงพอใจ ย่อมอยากจะทำซ้ำต่อไปอีก แต่ถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจก็ไม่อยากจะทำซ้ำหรือเกิดความเบื่อหน่าย นอกจากนี้แล้ว การเรียนรู้แบบร่วมมือยังช่วยให้นักศึกษาได้ฝึกฝนการทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อฝึกทักษะการอยู่ร่วมกับผู้อื่น การยอมรับความสามารถ ของผู้อื่น การแก้ปัญหาความขัดแย้งอันเป็นการส่งเสริมการมีทักษะทางสังคมสำหรับนักศึกษาในอนาคตอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสลาวิน (Salavin, 1995 : 4-13) ว่า เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือนี้ เป็นการเรียนที่เป็นระบบเป็นทางเลือกหนึ่งสำหรับการเรียนเป็นกลุ่ม และเป็นวิธีการสร้างสัมพันธภาพระหว่างผู้เรียน นอกจากนี้แล้ว การเรียนรู้จากกิจกรรมด้วยเทคนิคดังกล่าวทำให้บรรยากาศในห้องเรียนเป็นไปด้วยความสนุกสนาน ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมและลดบทบาทของผู้สอนที่เป็นศูนย์กลางให้เป็นผู้แนะนำ ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะการคิดมากขึ้น ซึ่งเป็นไปตามคำกล่าวของ จุฑาภรณ์ กมลชัย วงศ์คำดี (2544 : 3) ที่ว่าการเรียนแบบร่วมมือว่าเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่น่าสนใจและเป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้ผู้เรียนได้มี ความรับผิดชอบ รู้จักคิด รู้จักทำ และรู้จักแก้ปัญหาาร่วมกัน เพื่อให้ตนเองและกลุ่มประสบผลสำเร็จ

ปัญหาและอุปสรรคของที่พบใน กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคแบบ STAD (Student Team Achievement Division) ในรายวิชาการจัดการพฤติกรรม (SPE 3201) นั้น เนื่องจากนักศึกษาไม่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้ด้วยเทคนิคแบบ STAD มาก่อน เมื่อผู้วิจัยอธิบายขั้นตอนในช่วงแรก พบว่า นักศึกษายังเคยชินกับรูปแบบการเรียนการสอนแบบเดิมที่ต่างคนต่างเรียนรู้ โดยเฉพาะในขั้นตอนของเทคนิคนี้ที่จะต้องมีการแบ่งกลุ่มละความสามารถของผู้เรียนในแต่ละกลุ่ม พบว่า ในช่วงแรกนักศึกษาก็ยังเลือกนั่งกับกลุ่มเพื่อนที่ตนคุ้นเคย และไม่กล้าอธิบายให้หรือแบ่งปันความรู้ให้แก่สมาชิกในกลุ่ม ผู้วิจัยจึงต้องอธิบายและเน้นย้ำให้นักศึกษาเข้าใจและชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ของการเรียนการสอนในวิชานี้จึงทำให้การเรียนการสอนลุล่วงไปได้ นอกจากนี้ปัญหาที่เกิดจากสภาพห้องเรียนที่พบคือ ห้องเรียนมีขนาดแคบ ทำให้เป็นอุปสรรคในการทำงานเป็นกลุ่ม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะต่อการนำกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคแบบ STAD (Student Team Achievement Division) ไปใช้

1. ควรอธิบายหรือการสาธิตขั้นตอนให้นักศึกษาเข้าใจลักษณะกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนให้ชัดเจน เพื่อให้นักศึกษาเกิดความเข้าใจและปฏิบัติตามหน้าที่ที่ได้รับหมายของกลุ่มได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

2. การจัดการเรียนการสอนแบบ STAD จะประสบผลสำเร็จเมื่อนักเรียนที่เป็นสมาชิกทุกคนในกลุ่ม มีความรู้ในเรื่องที่เรียนรู้อย่างแท้จริง หรือได้รับการช่วยเหลือจากเพื่อนในกลุ่มให้เรียนรู้ได้ทุกคนเพราะฉะนั้นจึงจำเป็นต้องมีการทดสอบเพื่อประเมินว่าทุกคนรู้เรื่องหรือไม่ ซึ่งครูอาจใช้วิธีทดสอบโดยการสุ่มเรียกบุคคลใดบุคคลหนึ่งในกลุ่มให้เป็นผู้ตอบคำถาม หากในกรณีที่ผู้เรียนที่ถูกสุ่มมาตอบไม่ได้ นั่น มักพบว่าสมาชิกในกลุ่มมักจะใช้วิธีการแอบบอกคำตอบให้แก่เพื่อน ซึ่งทำให้การประเมินไม่มีประโยชน์แต่อย่างใด ดังนั้นผู้สอนจึงควรเน้นหรือเข้มงวดขั้นตอนดังกล่าว เพื่อให้กิจกรรมเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาโดยการทดลองใช้ กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคแบบ STAD (Student Team Achievement Division) กับนักศึกษาหลักสูตรการศึกษาพิเศษ สาขาการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาพิเศษ ในรายวิชาอื่น ๆ
2. ควรมีการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่ได้เข้าร่วมใช้ กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคแบบ STAD (Student Team Achievement Division)
3. ควรมีการศึกษาโดยการทดลองใช้ กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคอื่นๆ เช่น การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Jigsaw กับนักศึกษาหลักสูตรการศึกษาพิเศษ สาขาการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาพิเศษ ในรายวิชาอื่น ๆ
4. อาจมีศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา ในรายวิชา การจัดการพฤติกรรม (SPE 3201) ระหว่างนักศึกษาเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคแบบ STAD (Student Team Achievement Division) กับเทคนิคอื่นๆ